

Bisygdomsinspektører og tilsynsmænd udfører i dag opgaver for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri som led i bisygdomsbekæmpelsen, og fungerer som ministeriets repræsentanter i de 48 lokalområder. Inspektørerne udfører bekæmpelse af bisygdomme hos biavlere i området. Tilsynsmænd har hidtil fungeret som assistenter for bisygdomsinspektørerne.

Systemet er velfungerende og har såvel formel som uformel betydning for bisygdomsarbejdet i de enkelte lokalområder. Det vil derfor indtil videre blive videreført. Som konsekvens af at inspektørerne skal beskæftige sig med andet og mere end bisygdomme, foreslås titlen ændret til biinspektør og titlen som tilsynsmand videreføres efter forslaget ikke.

Indsatsen over for bisygdomme m.v. er baseret på samarbejde mellem offentlige og private aktører på området.

Den gældende lov anvender betegnelsen "sygdomme". Der har imidlertid vist sig et behov for at tydeliggøre, at ikke kun sygdomme, men alle skadelige organismer hos bier og biers yngel er omfattet af bestemmelserne om forebyggelse. Ordet "sygdom" kan opfattes som alene omfattende skade forvoldt af mikroorganismer svampe, bakterier, vira, eventuelt også mider, mens f.eks. angreb af rovinsekter og parasitterende insekter ikke vil blive kaldt en sygdom. Det er derfor i forslaget til § 5 anført hvilke typer af regler, der kan fastsættes med henblik på at forebygge, begrænse eller bekæmpe skadegørere hos bier. Bestemmelsen er ikke udtømmende. Det kan for eksempel i forbindelse med en eventuel fællesskabsregulering blive behov for at fastsætte yderligere typer af regler.

Med forslaget til § 5, stk. 2, skabes der mulighed for, at fødevarerministeren som led i bekæmpelsen af skadegørere kan fastsætte regler om en behovsstyret registrering af biavlere samt om indberetning af oplysninger om placering af bifamilier.

Umiddelbart er det ikke hensigten at stille krav om en generel registrering af biavlere.

For at kunne iværksætte en effektiv bekæmpelse er det nødvendigt, at biavleren hurtigst muligt anmelder sin mistanke om angreb af skadegørere. Muligheden for at få erstatning har traditionelt været set som et bidrag til at motivere de berørte biavlere til at anmelde og i øvrigt medvirke positivt både ved diagnosticering og bekæmpelse af visse skadegørere.

Der vil derfor efter forslaget til § 6 som hidtil kunne ydes erstatning for økonomiske tab i forbindelse med foranstaltninger, der iværksættes som led i offentlig bekæmpelse af skadegørere, der indgår i den offentlige

ge bekæmpelse. Erstatningen vil tage udgangspunkt i markedsprisen for en bifamilie.

De gældende regler for etablering af parringsstationer med henblik på renavl, vil indtil videre forsætte uændret. Hjemlen hertil fremgår af forslaget til § 7.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 8 er det muligt at fastsætte regler om forbud mod hold af biarter og -racer, som vurderes at kunne være skadelige for den eksisterende population af holdte bier i Danmark, f.eks. ikke-hjemmehørende bier med invasive eller parasitære karakteristika, eller bier som frygtes at kunne indslæbe nye bisygdomme.

Med forslaget til § 9 opretholdes hjemlen til at iværksætte særlige foranstaltninger for at bevare den brune bi, hvoraf der hidtil alene har været en population på Læsø.

Som efter den hidtidige regulering, er det i forslaget til § 10 præciseret, at den, der ved spredning af giftmidler over planter forårsager skader, er erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler.

Reglerne, jf. afsnit 4.6. ovenfor, i den gældende lov om biavl om voldgiftsnævnshandling af sager om biforgiftninger, foreslås med bestemmelserne til §§ 11-13 videreført i forenklet form. Forenklingen foreslås som konsekvens af, at voldgiftsnævnet kun er anvendt få gange de seneste 10 år. Eftersom det er den almindelige opfattelse, at voldgiftsnævnet for biforgiftningsskader gennem årene har haft en uformel betydning ved løsning af tvister, har man fundet det væsentligt at opretholde muligheden for nævnshandling af tvister som følge af biforgiftningsskader. Dette understøttes af Retsplejerådet udtalelse i betænkning nr. 1401/2001, hvor det anføres, at administrative nævn kan have en nyttig funktion ved løsning af tvister.

Herudover foretages ændringer som følge af de retssikkerhedsmæssige forslag, som fremgår af Retsplejerådets anbefalinger i betænkning nr. 1401/2001, (side 143-154). Det foreslås således, at tvister om biforgiftningsskader kan behandles ved de ordinære domstole i 1. instans, hvor parterne indgår aftale herom efter at biforgiftningsskaden er sket. Ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn foreslås det endvidere, at afgørelser truffet af voldgiftsnævnene vedrørende forgiftning af honningbier ikke skal kunne tvangsfuldbyrdes. Baggrunden herfor er, at voldgiftsnævnet i lighed med andre administrative nævn ikke formelt træffer afgørelse under tilsvarende retsgarantier med hensyn til sammensætning og sagsbehandling som domstolene. Retten til tvangsfuldbyrdelse må anses for at være en reminiscens fra en tidligere retstilstand.